

saa ikke budt dem saadanne Ekistensmuligheder, at det virkelig var rigtigt og naturligt, at de oprettede Brugene. Men det ærede Medlem siger saa: Naar I ikke kan klare jer, ja, saa kan I gaa, saa kan I gaa tilbage og tage Madkassen paa Nakken med den Bevidsthed, at I duede ikke. Det er en meget haardhændet Maade, det ærede Medlem tager denne Sag paa. Det er en meget haardhændet Maade, det ærede Medlem behandler alle disse Mennesker paa, som er kommet og har taget disse nye Brug. Det ærede Medlem skal huske paa, at da man opfordrede dem til at gaa ind i disse Brug, tog man dem bort fra de Hjem, de den Gang havde, og foreligger der nogen Mulighed for, at de kan komme dør tilbage? Absolut ikke! En Mængde af disse Mennesker kom fra selvstændige Hjem, hvor de sad med mindre Jordtilliggende, med mindre Hus, med mindre Brug, men blev lokket ind paa denne Vej; efter et Aars Forløb er de ruinerede og kan ikke gaa tilbage, hvor de kom fra, men maa gaa ganske andre Steder hen, hvor de tilfældigvis paa Arbejdspladsen kan faa Arbejde. Disse Mennesker er, som jeg sagde forleden Dag, lokkede fra Dynen i Halmen, og jeg ser ikke rettere, end at det ærede Medlem staar med et overordentlig stort Ansvar overfor dem.

Dernæst vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen danner i visse Retninger en behagelig Afveksling fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, og jeg maa sige, jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister ikke har faaet Øjnene op for den store Forskel, der er mellem disse to ærede Medlemmer. Af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen fremsatte, fremgik det jo ganske tydeligt, at han ikke i den Grad som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nærede Betæneligheder ved at gaa med til nærværende Lovforslag om Tillæg til Stats-husmandsloven. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte jo i Begyndelsen af sin første Tale, at han var meget betænelig ved at gaa med til denne Lovgivning, hvorimod det ærede Medlem Hr. Mads Larsen udtalte, hvilket for øvrigt glædede mig, at han var villig til at gaa med til en Lovgivning, hvorefter denne Lov kom til at virke sideordnet med Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Det tyder paa, at der indenfor det radikale Parti gør sig forskellige Opfattelser gældende, og man maa da haabe, at det ærede Medlem har større Indflydelse paa Partiet end det ærede Medlem Hr. Niels

Frederiksen. Det vilde maaske i mange Retninger være heldigt for det radikale Parti, om dette var Tilfældet.

Men for øvrigt fremkom det ærede Medlem Hr. Mads Larsen med forskellige Udtalelser, som i allerhøjeste Grad maatte forbyse. Det ærede Medlem ser saa lyst paa hele den Jordudstyknings, der foregaar, at han mente, at 90 pCt. af de Brug, der er oprettede efter Loven af 4. Oktober 1919, vilde bestaa og havde Betingelser for at kunne bestaa. Ja, jeg maa sige, at jeg mener, at der er 90 pCt. af dem, der har Betingelser for at gaa til Grunde, og 10 pCt., som maaske har Betingelser for at kunne bestaa. Dør ser vi, hvor overordentlig stor Forskel der er paa vort Syn angaaende dette Forhold.

Naar det ærede Medlem saa udtalte, at han mente, at denne Lovgivning vilde bevirke, at Jordpriserne steg, og kom til dette Resultat ud fra den Betragtning, at naar Efterspørgselen efter Jord steg, steg ogsaa Prisen paa Jord, saa er denne Betragtning ganske forkert. Der er for øvrigt et andet æret Medlem af dette høje Ting — jeg husker ikke i Øjeblikket, hvem det var —, som har gjort opmærksom herpaa. Nej, det er først, naar Tilbudet af Jord er mindre end Efterspørgselen, at den forøgede Efterspørgsel bevirker Jordprisernes Stigning, men før sker det ikke.

Det ærede Medlem fremdrog nogle Eksempler paa, hvorledes Husmandsbrug før i Tiden var oprettede ved Statens Hjælp for ret billige Penge, og hvorledes disse Brug var gaaet frem i Velstand gennem Aarene — noget, vi alle er enige med det ærede Medlem i, og jeg ved derfor ikke, hvorfor det skulde fremdrages. Men det Eksempel, det ærede Medlem fremdrog, dannede et glimrende Bevis paa, at jeg og ikke det ærede Medlem maatte have Ret i mit Syn paa Sagen. Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen oplyste nemlig, at i Klinte Sogn blev der i 1911—12 oprettet et Husmandsbrug paa 10 Tdr. Land for en Sum af 7 200 Kr., og at dette Brug er solgt sidste Aar for 23 000 Kr. Ja, det er ganske overordentlig naturligt. Dette Brug har sikkert været udmærket godt, mønster-værdigt drevet gennem de forløbne 9 Aar, og det er altsaa nu solgt for 23 000 Kr. Men i samme Forbindelse siger det ærede Medlem, at der ovre hos os af en Præstegaard sidste Aar ved Hjælp af Loven af 1919 er oprettet et Brug paa 10 Tdr. Land, og det har kostet 31 000 Kr., og at det vist ikke er umuligt at sælge det igen. Kan det ærede Medlem ikke se, paa hvilken rædselsfuld Maade han fælder sig selv gennem